

W
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลสาขลา
อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศาลายา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๘

หลักการ

เพื่อรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีพของประชาชน และป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ พิจารณาเห็นว่าสัตว์เลี้ยงทุกชนิดที่คนเรานำมาเลี้ยงในสถานที่หรือแบบปล่อย อาจมีปัญหาต่อผู้เลี้ยง ชุมชน และสิ่งแวดล้อม เช่น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรค เป็นแหล่งแพร่เชื้อโรคจากสัตว์ไปสู่คน เช่น เชื้อไวรัส โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ แอนแทรกซ์ โรคพิษสุนัขบ้า โรคอื่น ๆ รวมทั้งกรณีอันตรายที่เกิดจากถูกสัตว์กัดทำร้าย นอกจากนั้นยังอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กลิ่นเหม็นของมูลสัตว์ เสียงรบกวนจากการร้องของสัตว์ น้ำเสียจากการล้างคอกสัตว์ ตัวสัตว์ เป็นต้น

เหตุผล

โดยบทบัญญัติ มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่น ให้ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ประกอบกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๑ จึงออกเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล นี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศาลา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุม การเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศาลา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับ มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาโดยความเห็นชอบจากสภาองค์การ บริหารส่วนตำบลศาลา และนายอำเภอพุทธมณฑล จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ศาลา ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศาลา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศาลา นับแต่วัน ถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลศาลา แล้ว เจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“ การเลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“ การปล่อยสัตว์ ” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้ยู่ นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“ เจ้าของสัตว์ ” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ สถานที่เลี้ยงสัตว์ ” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลศาลา

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนสาธารณสุขและ

สิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลศาลา

ข้อ ๔ ในพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สุนัข
- (๒) แมว
- (๓) งู
- (๔) จระเข้
- (๕) ปลาปิรันยา
- (๖) สัตว์มีพิษและสัตว์ร้ายต่าง ๆ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยง สัตว์เพิ่มเติม ทั้งนี้โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วน ตำบลสาธา

ข้อ ๕ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และการระบายอากาศที่ เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกต้องลักษณะ และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

(๓) กำจัดซากสัตว์ และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์ มาสู่คนโดยสัตวแพทย์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดนครปฐม ทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบล

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช่บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๘ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย หรือก่อเหตุรำคาญ แก่ผู้อื่น

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ ตามข้อ ๔ ในที่สาธารณะซึ่งอยู่ภายในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงาน สาธารณสุข หรือสัตวแพทย์พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล และ บริเวณริมน้ำ หรือเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อย สามสิบวัน หรือสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลาย หรือจัดการ ตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บทางองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาया จะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๑๑ เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบ และให้มารับสัตว์คืนภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่ว่าการอำเภอพุทธมณฑล หรือที่เปิดเผยเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาया

ข้อ ๑๒ กรณีที่กักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลา ๓๐ วันก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย หรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขาย หรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์

กรณีที่สัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วย หรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบ และได้ให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีที่มีได้มีการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ ๑๐ เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ข้อ ๑๓ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

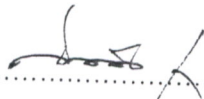
คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๑๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๕ ให้นำกองการบริหารส่วนตำบลศาลาया มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับเพื่อการปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ นั้นเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหาร
ส่วนตำบลศาลาษา ให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ลงชื่อ)

(นายศักดิ์ชัย เจ็มปัญญา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลาษา

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายโสภณ ชุ่มชูจันทร์)

นายอำเภอพุทธมณฑล